

SVETLOBA

32
SEPTEMBER
2017

32. številki na pot

Pred kratkim sem v reviji Mavrica naletela na poetično obarvane »Napotke« od avtorja Gregorja Čušina. Preberem enkrat, pogled mi zopet zatava na začetek.

Preberem ponovno...
ponovno... ponovno.

Odločim se, da jih delim z Vami spoštovani stanovalci in stanovalke – bralci Svetlobe.

»Napotki«

*Ko greš na potovanje:
Obuj si dobre čevlje,
izberi cesto, ki naravnost
pelje,
in v malho vrzi svoje najbolj
drzne sanje.
Verjemi vanje!
Umeri korak in bodi junak.*

*Včasih pot podobna bo
stezici,
ki pelje v breg in z brega
in marsikoga zbega.
Ti pa pogumno sledi le
resnici!*

*Ne vdaj se krivici!
Nameri korak in bodi junak.*

*Vse pozdravi, vsem odzdravi!
Ljudi ne draži in ne laži!
Vedi, da žulji so tvoji dragulji!
Deli, pomagaj, vztrajaj in
zmagaj!*

*Ko enkrat korak se utruji
in pot te pripelje do kraja,
po zadnjem se klancu
potrudi.
Nikar ne zamudi!
Umiri korak in bodi junak!*

Torej obujte si dobre čevlje in hodite po cesti, ki vas pripelje do kraja (če ste dobro hodili) – do raja! Sledite drznim sanjam, pravici in resnici. Sledite tudi zapisanim besedam v poletno razigrani Svetlobi in uživajte!

Andreja Lipar

Polni certifikat Družini prijazno podjetje

V petek, 12. maja 2017, je v Mestnem muzeju Ljubljana ob 13. uri potekala slavnostna podelitev certifikatov Družini prijazno podjetje, kjer smo prejeli polni certifikat Družini prijazno podjetje.

Certifikate je podeljevala državna sekretarka na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Martina Vuk.

7 ukrepov sprejetih v okviru prejema osnovnega certifikata, ki smo jih uvedli v letih 2014 – 2017) se nanašajo na področje delovnega časa, organizacije dela, politiko informiranja in komuniciranja, veščine vodstva ter storitve za družine.

V okviru certifikata si bomo prizadevali, da bomo zaposlenim zagotavljali prijazno okolje in prispevali k izboljšanju zadovoljstva zaposlenih.

S skupnim prizadevanjem za uresničevanje zaposlenim prijazne organizacijske politike, bomo zagotovili pogoje za lažje usklajevanje družinskega in poklicnega življenja. Težili bomo k temu, da se bodo zaposleni počutili varne, samostojne in ustvarjalne pri svojem delu.

Mateja Obreza

Certifikat kakovosti E-Qalin

Konec meseca junija smo v hišo dobili pomemben obisk. Obiskala sta nas presojevalca iz podjetja Bureau Veritas, ki so v imenu istoimenskega podjetja iz Francije, presojala oziroma ocenjevala naše delo na področju stanovalcev, zaposlenih, vodstva, okolja in učeče se organizacije. V treh dneh sta pregledala dokumentacijo, se pogovarjala s stanovalci, zaposlenimi in svojci, si ogledala vse stavbe in bivalne enote. Z našim delom in okoljem sta bila zelo zadovoljna, seveda pa je v vsakem delu še vedno prostor za izboljšave.

V sklepu Poročila o izvedeni presoji sta zapisala:

»Zavod je odprt in dobro sodeluje z lokalnimi skupnostmi v katerih izvaja dejavnosti, javnimi zavodi, nevladnimi organizacijami, izobraževalnimi institucijami, podjetji... Zavod uspešno komunicira z zunanjimi strokovnimi in drugimi javnostmi.

Družbena odgovornost in vključenost zavoda v okolje se kaže tudi s ponudbo storitev za lokalno prebivalstvo in vključevanjem lokalne javnosti v izvedbo projektov, ki pomembno vplivajo na možnosti izbire in kvaliteto življenja v lokalni skupnosti.

Zaposleni dajejo vtis dobrega kolektiva, naravnane v iskanje rešitev za zadovoljevanje potreb

stanovalcev, zaščito njihovih pravic in koristi, spoštovanju zasebnosti. Skupaj s stanovalci sooblikujejo njihovim potrebam prilagojene storitve in jih vključujejo v vse procese in aktivnosti, jih tako krepijo in jim dodajajo moč za prevzemanje odgovornosti za uresničevanje sprememb, ki jim omogočajo kvalitetnejše življenje.»

S ponosom smo v avgustu prejeli zaslužen certifikat kakovosti s področja E-QALIN. S pridobljenim certifikatom lahko izkažemo, da delamo dobro in kakovostno na vseh področjih našega delovanja. Pomeni tudi, da se moramo truditi še naprej, razvijati svoje ideje in se usmerjati v prihodnost, saj imamo ponovno certificiranje zopet čez 3 leta.

Ob tej priložnosti naj se zahvalim vsem moderatorjem, ki že od leta 2010 soustvarjate, nadgrajujete in peljete dalje model kakovosti v naši hiši..... in vam velikokrat ni lahko. Zahvala tudi procesnim vodjem in skupini za razvoj, ki omogočate, da se razvijamo, uvajamo spremembe na boljše in nas podpirate v naših idejah. Nenazadnje hvala

tudi vsem stanovalcem, zaradi katerih se sploh trudimo in smo tu za vas.

Naj nam bo certifikat v ponos in nam da zagon za uspešno delo še naprej!

Olga Irman Počej

Dogodki tako in drugače

Enota Zarja v Mozirskem gaju

V začetku maja smo se stanovalci enote Zarja in nekateri stanovalci iz drugih enot odpravili v prelep, cvetoč Mozirski gaj. Cvetlice tu, tam, povsod. Mir, petje ptic in svež zrak so glavni aduti tega izleta. Zagotovo se vrnemo.

Stanovalci enote Zarja

Dan odprtih vrat v DNPG

V mesecu maju 2017 smo predstavitev življenja in dela v našem zavodu obeležili z Dnevom odprtih vrat - dogodkom, s katerim se vsako leto, v sklopu tedna vseživljenjskega učenja in Galiških dni, predstavimo širši javnosti in okoliškim obiskovalcem.

Tudi letos smo se želeli predstaviti v brani in peti besedi ter na svojstven način prikazati dinamичnost življenja stanovalcev. Dan odprtih vrat smo izvedli v dveh dneh:

1. prvi dan (dne 17. 5. 2017) smo na strokovno – poljuden način kratko predstavili naravo dela v zavodu ter glasbeno-ritmičnih delavnice stanovalcev (predstavitve glasbene točke skupine Žoga band Grmovje in glasbene aktivnosti – Bodi ritem),

GLASBENE AKTIVNOSTI: BODI RITEM

**Tam, kjer se neha moč besede,
ima svoje mesto glasba.**

Glasba je ena od najpomembnejših oblik doživljanja sveta okoli nas in je stara toliko kot naš svet na tem planetu.

Glasba narave - petje ptic, šum vetra, enakomerni ritem udarjanja valov ob skale - ki jo sprejema človek v svojem vsakdanu, zavestno ali podzavestno vpliva na njegovo vedenje in doživljanje.

Glasba in njena sporočila ne poznajo meja. Glasba ima svoj specifični način govora. Govori skozi ritem, melodijo in harmonijo, ki ga razumemo vsi, ne da bi ga bilo treba prevajati. Glasba govori prek emocij.

Individualno delo s stanovalci tudi na področju muziciranja sovпада z vsakodnevnim delom delovnega terapevta; v letu 2015 pa se je porajala ideja, da se v takšen način izražanja vključi več stanovalcev in osnovana je bila skupina BODI RITEM.

Skupino vodita delovna terapevtka Maja LJUBEK in animatorka Brina KRAŠOVEC.

V skupini ne gre za usklajeno muziciranje z običajnimi glasbili ampak izražanje – komuniciranje s pomočjo osnovnih instrumentov in drugih predmetov iz vsakdanjega življenja (vrečke, kuhalnice, lonci, glavniki, ipd.).

S svojimi vsebinskimi elementi, predvsem z ritmom, glasba učinkuje na prag vzburjenja in povzroči, da se stanovalci počutijo »žive« in sodelujejo, vsak po svojih zmožnostih.

S pomočjo glasbe lahko na takšni delavnici vzpostavimo neverbalne komunikacije med vsemi stanovalci. Nikogar ni strah kritike, zato se lahko osvobodijo svojega zaprtega sveta in postanejo vsaj za eno uro enakovredni člani »orkestra« (skupine), ki zmore ob »dirigentu« (voditeljema skupine) muzicirati tako, da se počutijo zadovoljne in sproščene.

Pri nas poleg individualne oblike poteka tudi pol odprta skupina v kateri so nekateri člani stalni, medtem ko se ostali menjajo, glede na razpoloženje.

DOPRINOS GLASBENE AKTIVNOSTI:

- pozitivne spremembe v psihičnem in fizičnem počutju,
- spodbujanje emocionalne aktivnosti,
- regulacija fizične in psihične napetosti,

- povečanje sposobnosti doživljanja,
- neverbalna komunikacija,
- druženje, zabava

NEVIHTA

Glasbeni repertoar določamo na podlagi počutja stanovalcev. »Nevihta« je le eden izmed njih.

S stanovalci poskušamo pričarati zvočni učinek nevihte....

SKUPINA: ŽOGA BAND GRMOVJE

Aktivna vadba s terapevtskimi žogami (Žoga bend) je prilagojena skupinska, gibalno aerobna vadba.

Stanovalci ob izbrani glasbi in koreografiji simetrično udarjajo po velikih terapevtskih žogah. Izvedba vadbe je delno podobna posnemanju igranja na bobne.

Pri izvajanju stanovalci sedijo (pravilno) na stolu in s palicami (kuhalnicami) udarjajo po terapevtskih žogah v ritmu glasbe.

CILJI VADBE:

- druženje, sprostitve, zabava,
- vzdrževanje fizične kondicije,
- izboljševanje koordinacije gibov in ravnotežnih reakcij,

- vaje za srčno žilni sistem,
- krepitev mišic rok,
- trening dojemanja navodil in urjenja spominskih funkcij

Z vadbo smo pričeli v aprilu 2017. Osnovno skupino smo izoblikovali z namenom predstavitve na dnevu odprtih vrat v maju 2017. Trenutno je v skupino vključenih deset stanovalcev.

Na željo stanovalcev se bo v bodoče sestava skupine lahko

spreminjala oziroma dopolnjevala.

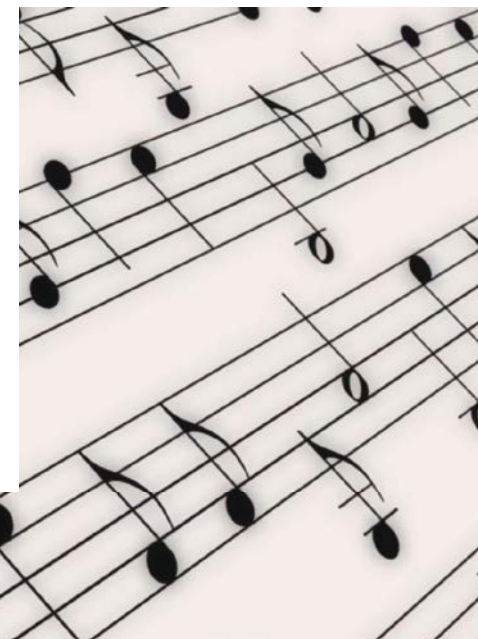
Vadba bo v nadaljevanju potekala 1 x tedensko ob določeni uri v prostorih fizioterapije, vodili pa jo bosta fizioterapevtka in animatorka.

Pri vključevanju v zdravo vadbo – rekreativne dejavnosti upoštevamo:

- individualni interes stanovalca

- psihofizične sposobnosti stanovalca,
- način življenja iz preteklosti (individualno načrtovanje intervju z stanovalcem)
- zdravstveno stanje
- športna znanja stanovalca
- namen zdrave vadbe

2. drugi dan smo v goste povabili okoliške pevske zборе in folklorno plesno skupino, ki so se, skupaj z našim pevskim zborom stanovalcev, predstavili vsak z dvema pesmima. Dogodek je bil odmeven in povezovalne narave, gostje pa zadovoljni in veseli povabila k aktivni udeležbi.

implementirati vizijo ter dobro ime daleč naokrog in dolgoročno.

Zato povabilo vsem, ki nas berete: DOBORODŠLI V DOMU NINE POKORN GRMOVJE – PRIDITE IN SPOZNAJTE NAS!

Nevenka Janež, strokovna vodja

Dan odprtih vrat ima za naš zavod, Dom Nine Pokorn Grmovje, poseben pomen – odstira tančice dvomov, utrjuje ugled, krepi povezovalnost z drugimi institucijami in se trudi

Grmovje poje

Sredi meseca maja, ko cvetejo najlepše cvetlice in pojejo najglasnejše ptice smo na Grmovju uživali v ubranem petju pevskih zborov iz lokalne skupnosti. V sklopu dneva odprtih vrat in tednu vseživljenjskega učenja smo priredili » mini « pevsko revijo in ji nadeli ime » Grmovje poje «. Glas srca se je razlegel po celem Grmovju in še dlje. K sodelovanju smo povabili vse zборе in skupine iz naše lokalne skupnosti. Pridružili so se nam: OPZ OŠ Trje in mešani pevski zbor iz Galicije pod vodstvom gospe Anite Žolnir, Veseli Pruhovčani pod vodstvom gospoda Iva Gjuras, mešani pevski zbor iz Petrovč pod vodstvom gospe Vesne Turičnik Popovski ter cerkveni otroški in mladinski zbor iz Galicije pod vodstvom gospoda Jana Grobelnika. S svojo točko smo se predstavili tudi zbor zaposlenih in zbor stanovalcev pod vodstvom gospe Brine Krašovec. Za » višnjo na torti« pa je bila plesna točka otroške folklorne iz Galicije pod vodstvom gospe Helene Turnšek. Petje, ples in dobra volja sta se vili med nasto-

pajočimi in poslušalci. Vsi skupaj smo se združili pod šotorom ob spremljavi dobre glasbe v živo in kulinarike naših kuharskih mojstrov. Navdušenja nad dogodkom so odmevala po vasi še dolgo časa. Prav to je tisto kar smo si želeli in bomo zagotovo še ponovili v takšni ali drugačni obliki prireditve.

Monika Razgoršek

Enoti Triglav in Sonce obiskali velenjski grad

Na željo stanovalcev smo 25.5. po zajtrku krenili na krajši izlet proti Velenju. Glede na to, da Pergovnik Ljubo vsak teden vsaj enkrat obiše Velenje in ga zelo dobro pozna smo mu zaupali vlogo vodiča.

Kljub temu, da se je do gradu mogoče pripeljati, smo parkirali pri vili Bianca in se po več kot dvesto stopnicah mimo smučarskih skakalnic povzpeli do gradu. Kljub za nekatere napornemu vzpenjanju, nismo nič kaj veliko počivali, razen, ko smo s fotografskim aparatom želeli ujeti občutke, ki smo jih doživljali.

Grad smo si ogledali in izvedeli nekaj zgodovinskih dejstev pa tudi to, da se tu odvija veliko različnih razstav, delavnic in kulturnih prireditev namenjenih

raznolikemu krogu občinstva. Na njihovo priporočilo smo si šli nato ogledat tudi Hišo Mineralov, ki deluje pod njihovim okriljem in je v neposredni bližini vile Bianca. Tu se je za večino pravo doživetje šele začelo. Toliko barv, lesketanja, majhnih drobcev zlata...toliko vprašanj, da kar nekako nismo hoteli oditi. A morali smo še na jezero.

Po krajšem sprehodu smo se posedli in ob kavici in prijetnem klepetu opazovali labode, čolne in obiskovalce, ki jih je bilo kar veliko. Počasi smo se odpravili nazaj proti domu, kjer nas je čakalo kosilo. Med potjo pa smo se dogovorili, da moramo večkrat obiskati bližnje kraje saj so lepi in zanimivi.

Jožica Selič

Srečanje Graščakov in Zarje

V mesecu maju smo se skupaj s stanovalci odločili, da organiziramo družabno srečanje med enotama Zarja in Graščaki. Zaradi slabega vremena na ta dan, druženja nismo odpovedali, ampak so igre potekale v prostorih jedilnice pri Graščakih.

Stanovalci so polni pričakovanj in navdušenja čakali na pričetek »tekmovanja«.

Začeli smo z miselno igro TIK TAK BUM, kjer so se stanoval-

ci zelo izkazali. V najkrajšem možnem času so morali podati odgovor, ob tem pa paziti, da se odgovor ne ponovi, ter da se bomba v rokah tekmovalcev ne aktivira. Tako sta v finalu ostala g. Svetko in ga. Spruk. Točka je pripadala enoti Zarja. Ob tem ni manjkalo glasnega navijanja sostanovalcev. V smehu in dobri volji smo nadaljevali z igrami.

Sledilo je metanje žogic v vedro, pantomima, zlaganje sestavljanke, vlečenje vrvi ter najbolj

zabavna igra, po mnenju večine stanovalcev. Dva tekmovalca sta morala v času 2 minut nase obleči čim več oblačil, ki so bila v škatli. Napetost je bila ves čas prisotna, saj smo bili v rezultatih izenačeni. V tem duhu smo igre tudi zaključili. Izenačen rezultat. Ob zaključku smo za vse udeležene pripravili majhne nagrade s katerimi so se lahko posladkali in poživili.

Ob koncu pade odločitev, da takšno srečanje čimprej ponovimo, saj je bilo več kot odlično.

Stanovalci enot Graščaki, Zarja skupaj z Natašo Vrbanič

»PRIJATELJI« smo si ogledali lovski dom Rinka

Jutro, 29.5.2017, da bi ga narisal. Lepo, s soncem pobarvano in prežeto z dobro voljo. Že v zgodnjih urah se člani in voditeljici skupine za samopomoč Prijatelji odpravimo proti lovskemu domu Rinka pri sv. Jedrt.

Pričakala sta nas oskrbnika. Videli in slišali smo veliko in še več. Marsikaj pa vam bodo povedali zapisi članic skupine.

Andreja Lipar

Vesna

Ogledali smo si lovsko kočo. Bilo je nekaj posebnega in pestro.

Jelka

Obisk lovskega doma me spominja na življenje v našem domu. Lepa, mirna, tiha narava prežeta s ptičjim petjem. Lep kraj za druženje.

Ivica

Bilo je lepo. Pogledala sem si

lovsko sobo, kjer sta bili trofeji divjih petelinov.

Brigita

Hodili smo po lovski učni poti. Odgovarjali smo na različna vprašanja, ki smo jih prebrali na učnih tablah. Videli smo tudi lovsko sobo in popili dober babičin čaj.

Majda

Navdušila me je lepa narava in svež zrak. Tudi čaj je bil zelo okusen. Lovski dom ima ime Rinka zato, ker do njega direktno ni vodila pot, ampak je obstajala samo krožna pot nekje na sredini hriba.

Evgenija

Najbolj so me navdušile trofeje.

Pohod na Hom

No pa smo spet šli v hribe in sicer na Hom. Še zadnjič letos smo odšli na pohod, ker naša zlata Jelka Weber odhaja v pokoj. To je zadnji pohod v njeni karieri dela v domu Nine Pokorn – Grmovje.

Večina stanovalcev nas rado hodi v hribe. Na poti skozi gozd sem se tudi verbalno sproščal. Ne smem pozabiti povedati, da sem vse pohodnike presenetil s kavo, ki sem jo pripravil pred pohodom in jo nesel s seboj. Vsi so bili zelo veseli, najbolj pa Jelka, ker ima zelo rada kavo. Pot nazaj je bila lažja kot vzpenjanje. Imeli smo se zelo lepo in Jelka zavedaj se, da te imamo vsi radi, bodi takšna kot si, enkratna, neponovljiva. Je ni bilo takšne, pa je tud ne bo. Še enkrat Jelka hvala in bodi v cvetju.

Mirsad Smajić

Slavnostna akademija ob 30. letnici programa skupin za samopomoč

V Celju v dvorani Golovec je, 1.6. 2017, potekala »Slavnostna akademija ob 30. letnici programa Skupin za samopomoč«. Tudi iz našega doma smo se voditeljice in 12 članov skupin odločili, da se je udeležimo.

Slavnostni govornik je bil predsednik republike g. Borut Pahor. Tudi dr. Sanela Banović se nam je pridružila in govorila o odnosih. Za glasbeno popestritev pa so poskrbeli otroški pevski zbor

Junior Carmina Slovenica in vokalna skupina Sonis.

Program in druženje sta bila slavnostna, tako kot se za tako visoko obletnico delovanja spodobi. Z veseljem smo prisluhnili in polni lepih vtisov odšli nazaj proti domu.

Andreja Lipar

Topli poletni žarki nas kar vabijo v naravo!

V mesecu juniju smo stanovalci bivalne enote Pod Lipco prehodili kar malo daljše poti in tako spoznavali okoliš Dobrne tudi kot gričevnato pokrajino. S prostovoljcem Matejem in zaposlenimi smo se odpravili na 4,5 km oddaljeno pot do kmetije Lampreček, kjer smo si ogledali 160 jelenov. Lahko smo jih božali in hranili z jabolki. Gospodar nam je razkazal celotno kmetijo in nagačene živali, nato pa smo se pošteno na malicali.

Čez teden dni smo se odpravili na Kačji grad, kjer nas je čakala 3 km dolga pot, ogledali smo si zgodovinske znamenitosti ruševin tega gradu iz leta 1257.

Zanimivo si je bilo ogledati mline v Dolini mlinov, kjer še danes eden deluje.

Prav tako smo si ogledali dve cerkvi, ribnik, stare vile, Hudičev graben in jamo Ledenico.

Najlepši izlet pa je bil obisk pri naši sestri Olgi na njenem domu. Po gozdni poti smo do

njene domačije hodili dobro uro. Ogledali smo si njeno veliko kmetijo, božali in hranili pujse, konje, osla in ostale živali, ter se vozili z štirikolesnikom. Olga in njeni domači pa so nas pogostili še z obilico kmečkih dobrot.

Srečanje svojcev

3.6.2017 na lep sobotni dan, pa smo povabili naše svojce, ob dobri glasbi in hrani smo se zopet imeli čudovito. Vsi smo pripravili program, kjer ni manjkalo petja in plesa.

Obisk stanovalcev VDC-Dobrna

1.6.2017 smo povabili stanovalce VDC Dobrna na pogostitev peciva, ki smo ga sami pekli, v zahvalo, ker so nam ponudili namestitev pri njih v času renovacije naše BE.

ŽELIMO VAM LEPO SONČNO POLETJE, MORDA SE SREČAMO NA MORJU!

Piknik pri Bredi!

Na prelep junijski dan smo se stanovalci in zaposleni odpravili na piknik k Bredi v Štore.

Ko smo prispeli nas je pred vhodom nestrpno pričakala

psička Ajka, ki je vsakega lepo pozdravila. Breda in njen mož Martin sta nas pogostila s sokom in zelo dobro potico.

Da pa smo lažje dočakali kosilo

smo pretaknili vsak kotiček okoli hiše. Martin nam je z veseljem razkazal svojo »moško sobo« v kateri zbira starine. Klicali in oponašali smo ovce, občudovali Bredin vrt, se pogovarjali in se zamotili z aktivnostmi, ki so jih pripravile Andreja in Danijela. Po ogledu in aktivnostih smo skupaj sedli za polno mizo in pojedli kosilo.

Piknik smo veselo zaključili s prepevanjem in igranjem na kitaro.

Vtisi stanovalcev:

TONI: Pravi da je bilo vse preveč dobro in super.

ADELA: Pravi da bi kar ostala pri Bredi.

BRANKO: Zelo mu je bila všeč »moška soba«

Andrej in Mateja

Športne igre v Preboldu

Dne 14.6.2017 so nas povabili na športno družabne igre stanovalcev domov iz celjske regije v Dom upokojencev Franc Salamon Trbovlje – enota Prebold.

Združili smo moči in pričeli trenirati. Stanovalci so bili vsak trening boljši. Komaj smo že čakali na » dan D«. Zjutraj, ko smo se peljali proti Preboldu so nas že spremljali temni oblaki, ki so kar kmalu po prihodu v dom prinesli dež. A vzdušje je bilo kljub temu zelo prijetno, saj nam je direktorica, gospa Danica Hren s svojim pozdravom pričarala nasmeh na obraz. Kaj kmalu se je začelo zares. Pomerili smo se v metanju podkev, štafeti, ciljanju

žogic v tarčo in prepoznavanju slovenskih znamenitosti. Vse je teklo kot po tekočem traku. Stanovalci so se izkazali maksimalno in njihov trud je bil poplačan, saj smo se uvrstili na 5. mesto od 17. domov!!! Zelo smo uživali in domov odšli s prijetnimi občutki.

Borut Zalokar

»Iskali smo srečo.....«

....sredi junija smo jo člani in voditeljice skupin za samopomoč res iskali!!!! Da se ne boste spraševali kako, kje in zakaj, naj vam povem, da smo jo iskali med igro »tombola«. Seveda smo se ob tem neizmerno zabavali – glasba, sladki prigrizki in seveda

dobitki. Veliko je bilo nagrad za eno pravilno vrstico ali dve. Glavna dobitka pa sta bila dva. Tokrat sta bili dobitnici voditeljici in vsi ostali skupaj z njima.

Andreja Lipar

Poletni piknik Prijateljev in Vite

Na enoti Prijatelji in Vita smo z navdušenjem pričakovali petek, 16. junija, saj smo na ta dan

priredili že drugi poletni piknik. Andreja, Monika in Brina so poskrbele, da so tudi stanovalci

veliko prispevali k sami pripravi piknika. Rezali so zelenjavo za priloge in solate, pomagali so pripraviti mize in stole ter pogrinjke. Vsak je sodeloval po svojih najboljših močeh. Na vrtu smo imeli glasbo, stanovalci so z veseljem sodelovali pri igrah z žogo in prepevanju. Ob vsem tem jih je spremljal omamen vonj, ki se je širil z žara kuharja Bojana, ki je skrbel, da na pikniku nismo bili lačni. Po končanem pikniku, so stanovalci pomagali tudi pri pospravljanju. Bili smo zelo veseli, da je piknik uspel, tudi vreme nam je bilo naklonjeno, in upamo, da bo piknik postal vsakoletna tradicija.

Nekaj vtisov stanovalcev:

Aleksander Geršak: »Piknik mi je bil zelo všeč. Rad sem pomagal pri rezanju zelenjave. Hrana je bila zelo dobra.«

Emil Kozlovič: »Piknik je bil super. Meso je bilo zelo dobro. Lahko bi ga imeli bolj pogosto.«

Ana Novak: »Zelo okusna hrana, vse je bilo zelo dobro. Vesela sem bila sladoleda na koncu.«

Aleksander Golavšek: »Super je bilo, vsega je bilo v izobilju.«

Simon Skurnšek: »Na pikniku mi je bilo všeč vse. Hrana je bila zelo okusna, že dolgo nisem jedel tako dobro. Všeč mi je bilo, ko smo bili zunaj in peli.«

Petra Černe

»Kot bi pogledal morje«

....so besede g. Srečka Kuret iz enote Vita, ki je bil eden izmed udeležencev izleta na ribnik Vrbje.

V mesecu juniju smo s stanovanci enot Vita in Prijatelji obiskali ribnik Vrbje. Že takoj, ko smo prispeli na izbrano lokacijo, so

nas pričakali konjički – poniji. Potiho smo pristopili k ogradi in jih nežno gladili. Potem smo si v prijetni senci privoščili pijačo in sladoled. Polni energije smo prehodili del poti okoli ribnika in ob tem občudovali različne živali, ki tam živijo.

Vse ostalo pa razberite iz zapisov stanovalcev:

Lepa in mirna okolica. Veliko je račk in krapov, ki smo jih obilno nahranili. Lepo vreme in družba so razlogi, zakaj se želimo še vrniti.

Ana, Cvetka, Emil, Aleksander

Pri ribniku je lepo in se dobro počutim

Cveto Firant

Vesel sem, ker sem šel na izlet. Videl sem labodjo družino in veliko račk.

Mitja Tomkiewich

Rojstnodnevna čajanka v juniju

Topli sončni žarki in vedno daljši dnevi so v drugi polovici junija že klicali na vrata poletje in čas dopustov. V Domu pa nas je čakal še en pomemben dogodek kot je rojstnodnevna čajanka, za vse stanovalce, ki so imeli rojstni dan maja ali junija.

Rojstni dan in praznovanje vedno povezujemo s trenutki sreče, veselja, miru in zadovoljstva. Ker pa so praznovanja vedno posebni dnevi v našem življenju smo želeli, da bi jih tudi stanovalci v polnosti preživeli drugače kot druge dni v letu. Zato smo na čajanko povabili njihove svojce, prijatelje in znance. Za program v bolj uradnem delu so poskrbele članice domske

dramske skupine, Kevin pa je zaigral na kitaro. Za pravi žur je poskrbel mlad ansambel s prav takšnim imenom Zažur. Pravo ime so izbrali, saj je bilo plesišče ves čas polno. Skupaj s stanovalci in svojci smo zaplesali in se povесeli. Ob dobrotah, ki jih pripravila kuhinja pa tudi prijetno posladkali. Trudili smo se, da bi ta dan še posebej posvetili slavljenecem na način, kot so si sami želeli.

Ob slovesu, stiskih rok in iskrinah v očeh tako stanovalcev, svojcev in zaposlenih, smo si zaželeli vse lepo in da se drugo leto spet srečamo.

Veronika Falant

Rojstnodnevna čajanka v septembru

*Ne nazaj, v bodočnost se ozri,
pozabi življenja delo in skrbi,
radosti nove si odkrij,
saj samo enkrat človek le živi.*

Nekoč ljudje niso praznovali rojstnih dni. Praznovali so le godove. Godovali so bolj skromno. Otrokom je mati navadno za god skuhala njihovo najljubšo jed. Za darilo so dobili nekaj jabolk, pomarančo in rožiče. Odraslim je soseska pod oknom priredila 'larmo' ali 'ofreht' – glasen ropot z lonci, kuhalnicami, pokrovkami in kravjimi zvonci. Pripeljali so še vaškega harmonikarja. Bila je navada, da je godovnik povabil v hišo voščilce in jih pogostil z vinom in s kruhom. Dandanes godove častijo le redki, vse te lepe godovne navade so prešle

na rojstne dneve.

Tudi v našem domu že kar tradicionalno praznujemo rojstne dni v obliki rojstnodnevni čajank, vsaka dva meseca. Organizacijo prireditve prevzame vedno druga služba. 2.9. smo bili na vrsti Varuhi. Trudili smo se, da smo pripravili slavnostno in prijetno vzdušje. Z glasbo nas je pogostil naš David Lah, ki je na klaviaturah in v krogu stanovalcev pričaral domače vzdušje. Slavljenjci, ki so tisti dan slavili »okroglo« so imeli to čast, da so s skupnimi močmi prerezali torto. Bil je prekrasen dan, nanizan s prekrasnimi trenutki, ki bodo še dolgo odmevali v naših srcih.

Hvala tudi ostalim sodelavcem, ki ste pripomogli k uresničitvi tako lepega praznovanja.

»Navijači smo....

...Naj slike povedo...

» Mi gremo pa na morje.....«

Po zajtrku smo 19.6.2017 sedli v kombi in se odpeljali v Strunjan na plažo. Nato smo se preoblekli v kopalke in se zaščitili s kremami. Zaplavali smo proti plavalni plošči. Voda je bila topla,

sonce pa nas je ogrelo še bolj. V restavraciji smo se okrepili še s kosilom in se zadovoljni odpeljali proti našemu drugemu domu.

Ljubomir Kosirnik

Stanovalke enote Slavček na obisku pri ga. Faniki Polak

Kot že nekaj let zapored je tudi letos prišel čas, ko smo se stanovalke in zaposlene na enoti Slavček odpravile na obisk k naši upokojeni sodelavki ga. Faniki. Le ta nas vedno toplo sprejme in bogato pogosti. Zadišalo je po domači potici, sladkem štrudlju in povrh še omamna kavica. Ga. Fanika nam je razkazala svoj vrt in prelepe rožice, ki krasijo

njen dom. Ob koncu obiska so zadoneli še ubrani glasovi stanovalk, ki so še dodatno popestrili naš obisk.

Veselimo se obiska prihodnje leto, zato »Na snidenje« Fanika!

*Stanovalke in zaposlene enote
Slavček*

Pozdrav poletju

Prav poseben dan se je zgodil, na torek 20.6.2017, ko smo se v športnem duhu pomerili v različnih športnih in družabnih igrah. Zbrane ekipe stanovalcev, zaposlenih, upokojencev in gasilcev so nestrpno čakale na prvi pisk naše sodnice Ksenje Hrustl, da smo lahko pričeli igrati odbojko. Pomerili smo se tudi v miselni igri – prepoznavanje znamenitosti Slovenije, štafeti – kdo zbere več vode in hoji s smučmi. Vreme nam je bilo naklonjeno, tako, da smo

lahko speljali brez težav vse igre do konca. Dobra volja in dobra glasba po izboru hišnega DJ-ja Aljoše Mlinariča je odmevala po celi vasi. Najbolj veličasten trenutek pa se je zgodil na koncu, ko je bila na vrsti podelitev priznanj in nagrad za dosežene rezultate. Lahko se pohvalimo, da smo prva dva mesta zasedli kar domači, stanovalci in zaposleni. Bravo naši!

Brina Krašovec

Izlet na Braslovško jezero

Nekega lepega dne smo se odpeljali na Braslovško jezero. Tja smo šli s kombijema in avtomobilom. Šli smo počasi okoli jezera in se ustavili na obrežju. Brina nas je zabavala s kitaro in njena muzika nas je vse prevzela. No potem je sledil dogodek dneva – kosilo v koči ob jezeru. Z dobrim tekom kot s postrežbo

smo slastno posegli po lignjih in ribah ter krompirčkom. Po kosilu smo se zahvalili kuharjem in natakarnjem in lepo preživeli trenutke, ki jih ne bomo pozabili. Hvala tudi našim leaderjem, ker so skrbno vodile dogodek in nam polepšale dan.

Mirsad Smajić

Piknik na Braslovškem jezeru

V letu Gospodovem 2017, 22. junija smo se odpeljali proti Braslovškem jezeru. Dva kombija in dva osebna avtomobila sta krenila na pot.

Kmalu smo prispeli in najprej naredili en krog okoli jezera. Nato smo skupaj z Brino posedeli v prijetni senčici in ob spremljavi kitare prepevali lepe pesmi. Že je bil čas za kosilo.

Lignji, ribice, pomfri...vse to nam je pridišalo pod nos in prebudilo naše brbončice, tako da smo ob kosilu res uživali. Seveda po kosilu ne sme manjkati kavica in osvežilna pijača.

Lepo smo se imeli, zato smo si enotni, da bi se takšna srečanja čim večkrat ponovila.

Rade Dmitrašinović

Ribolov 2017

V letu Gospodovem 2017, 22. junija smo se odpeljali proti Braslovškem jezeru. Dva kombija in dva osebna avtomobila sta krenila na pot.

Kmalu smo prispeli in najprej naredili en krog okoli jezera. Nato smo skupaj z Brino posedeli v prijetni senčici in ob spremljavi kitare prepevali lepe pesmi. Že je bil čas za kosilo. Lignji, ribice, pomfri...vse to nam je pridišalo pod nos in prebudilo naše brbončice, tako da smo ob kosilu res uživali. Seveda po kosilu ne sme manjkati kavica in

osvežilna pijača.

Lepo smo se imeli, zato smo si enotni, da bi se takšna srečanja čim večkrat ponovila.

Rade Dmitrašinović

Izlet stanovalcev v Kamniško bistrico

Vsako leto omogočimo stanovalcem enodnevni izlet na prelepe turistične destinacije Slovenije; letošnje leto smo izbrali izvir Kamniške Bistrice. Da bi se izognili vročinskemu valu, smo izlet izvedli v začetku meseca julija, točneje dne 4. 7. 2017.

Po zajtrku smo se namestili na avtobus in se odpeljali v predverje Kamniško Savinjskih Alp. Spotoma smo se ustavili še v Žalcu in na Polzeli, kjer so nas stanovalci bivalnih enot že nestrpno pričakovali. Sledila je vožnja po čudoviti pokrajini v jutranjem hladu, prepredeni s prvimi sončnimi žarki, ki so si utirali pot skozi oblake.

Na postajališču smo se okrepčali s sadnimi priboljški in vodo, zatem pa se sprehodili do izvira reke kamniška Bistrica. Ogledali smo si tudi kapelico Marije Lurdske, v neposredni bližini planinskega doma. Prevzeti od nepozabnih vtisov narave, ki opazovalca skorajda ne more pustit ravnodušnega, smo pot nadaljevali peš do lovskega doma, kjer

nas je pričakalo pristno slovensko kosilo s kozarcem rujnega. Da je jed bolj teknila, smo si pred obrokom privoščili še nekaj športnih in družabnih aktivnosti, se družili ob klepetu in se počasi vrnili proti domu.

Izlet je bil kratek, vendar poln lepih vtisov, za katere smo prepričani, da bodo stanovalcem in spremljevalcem še dolgo ostali v nepozabnem spominu.

Nevenka Janež, strokovna vodja

Izlet v Kamniško Bistrico

Z veseljem smo čakali na avtobus s katerim smo se odpeljali v Kamniško Bistrico. Spremljali so nas ga. strokovna vodja Nevenka Janež, g. Damjan Rebernišek, ga. Monika Razgoršek, ga. Mateja Milenkovič Šimek in ga. Andreja Lipar. Ustavili smo se pri izviru reke kamniška Bistrica, si ogledali kapelo in odšli na kosilo. Med tem ko smo čakali na kosilo smo se v večini

zabavali s športnimi igrami. Na žalost je prišlo tudi do poškodbe – Monika si je pri odbojki poškodovala roko. Damjan je poskrbel za prijetno vzdušje s kitaro in prelepimi melodijami. Prišel je čas kosila in po kosilu smo se vsi srečni odpeljali domov. Dan smo preživeli krasno in še en lep dogodek je za nami.

Mirsad Smajić

V naravo po sprostitiv

Šestega julija smo odšli na izlet. Ob pol deveti uri smo se zbrali pred glavno stavbo, kjer nas je čakal kombi. Šlo nas je devet. Sedem stanovalcev, spremljali pa sta nas Monika in Maja. Ko smo prišli na Šmartinsko jezero, smo se odpravili po učni poti. Monika in Maja sta nam rekli, da naj na učni poti pri tablih vsak prebere nekaj. Bila sem zelo presenečena, kaj vse so naredili; sprehajalno pot, most čez jezero, gostilno. Ko smo tako hodili, je bilo veliko sprehajalcev in tudi psičkov vseh vrst. Po naši poti, pa nas je spremljalo lepo ptičje petje. Šli smo tudi preko mosta, ki poteka čez jezero. Ko smo prišli do bližine kombija, smo se usedli ter okrepčali z bananami in vodo. Jaz sem pila vodo z okusom breskve. Maja me je vprašala, če vem koliko kilometrov sem naredila in če

mi je bilo naporno. Pohvalile so me, da sem zdržala do konca. Ko smo se peljali domov, so bile moje misli to:

»Premalo si vzamemo časa za sebe. Vedno imamo 1000 izgovorov, pa to, pa ono. Malo kdaj ali pa nikoli pa ne za naravo, ki tako pomirja, ki je v njej toliko lepega. Polno lepote in energije. Škoda, da jo uničujemo s svojimi odpadki, ni to dosti, pa še s tovarnami...itd.«

Iz vsega tega razmišljanja smo prispeli domov. Ta dan mi bo ostal za vedno v lepem spominu, ter res prečudovito naravo, ki je bila okrog.

HVALA, KER SEM LAHKO BILA DEL TE NARAVE TUDI JAZ.
HVALA MONIKI IN MAJI!

Helena Furman

Izlet na Šmartinsko jezero

Med stanovalkami in zaposlenimi na enoti Slavček je zorela ideja o izletu na nam bližnje Šmartinsko jezero. Ko je slednja dozorela, smo se na lep sončen dan, 7.7.2017 v jutranjih urah odpeljali novim dogodivščinam naproti.

Da ne bi bile ženske same, smo na izlet povabile tudi tri stanovalce iz enote Sonce. Ko smo

prispeli, smo si poiskali primeren kotiček v senci. Na mizo so pririmali prigrizki in pijača. Tudi zapeli smo.

Čas je prehitro minil in že smo se vračali proti domu. Bili smo zadovoljni in prijetno utrujeni. Želimo si ponovitve izleta.

*Stanovalke in zaposlene enote
Slavček*

Bili smo na bowlingu...

Zan Andrejč

V začetku leta je padla ideja, da bi stanovalce iz enote Prijatelji peljali na bowling v Celje. Dne 13.7 smo se s stanovalci res odpravili proti Celju. Občutki na začetku so bili mešani, saj je bil bowling za nekatere stanovalce prvič. V strahu so se podali novi igri na proti. Najprej smo se preobuli v čevlje in začelo se je učenje tehnike metanja krogel. Katero kroglo izbrati, kako jo držati in kako jo vreči, da podereš čim več kegljev. Na začetku so bili stanovalci malo zadržani. Nekaj časa je trajalo, da so se navadili vrstnega reda, kdo je na vrsti in kako je najlažje metati. Ko so se sprostili in navadili je igra stekla. Stanovalci so začeli prav lepo uživati, vendar je ob vsej tej zabavi in druženju čas vsem skupaj kar prehitro minil.

Monika Sedminek, Sanja Kotnik,

Aleksander G.: »Bilo je zelo dobro, bil sem prvič in bi še ponovil«.

Ljubomir K.: »Bil sem prvič, bilo je dobro. nisem vedel, da imajo tako organizirano, da dobi vsak svoje čevlje«.

Ivo A. : »Porušil sem največ kegljev. Bilo je uredno«.

Simon G. : »Meni je bilo uredno, Bi še šel kdaj«.

Obisk enote Slavček pri »Julčki«

V času dopustov in poletnih počitnic smo se stanovalci in zaposleni enot prvega in drugega nadstropja v sredini meseca avgusta zbrali in odpeljali na kratek izlet. Bilo nas je za 2 kombija. Pot nas je vodila po avtocesti proti Mariboru do izvoza Dramlje. Med potjo smo prepevali, za kar je poskrbela naša Anica se pogovarjali in opazovali okolico. Po nekajminutni vožnji od doma smo se usmerili na cesto proti Šentjurju, nato pa zavili v prelepo dolino in se vozili skozi vasi, ki so nas vodile proti naši gostiteljici. Narava je bila v polnem razcvetu, opazovali

smo polja, travnike in čudovito vaško pokrajino. Kmalu smo se usmerili na gozdno pot, odprli okna kombija in si privoščili svež ter nežen vonj dreves.

Kaj hitro smo ugledali domovanje naše Julčke, ki nas je na dvorišču pričakala, mahajoč v pozdrav. Seveda ji ni manjkal okoli pasu »firtoh«, ker vsi predobro vemo, da je odlična gospodinja, še najbolj jo poznamo po pregrešno dobrih sladkih dobrotah. Po pozdravih in objemih ter veselem spoznanju, da smo končno na cilju nas je Julči povabila v hišo. Nismo si

mogli odtrgati oči od živopisnih barv okolice, miru in lepega razgleda, ki ga ponuja pogled z griča. Lepo nas je sprejela tudi gospa, ki živi v sosednji hiški. Vabilo na vstop smo vzeli zares in se namestili v prijetno opremljeni kmečki sobi. Postrežba je bila »vrhunska«, dišalo je po dobrotah. Presenečeni smo bili, ko se je miza začela polniti, mi pa res uživali v vsem, kar nam je pripravila naša Julijana. Ni manjkalo domačih klobas, kruha, sira in domačega paradižnika. Z užitkom in slastjo smo použili, kar nam je miza ponujala. Vzdušje je bilo fino, kramljanja zvrhan koš, nasmeškov ter pohval tudi. Za spomin smo napravili še nekaj fotografij in se strinjali-»LUŠTNO JE BILO«. Za konec smo seveda tiho pričakovali piko na »I«,... pred nami so se pojavile velike sladke belo-rumene sladice. Ugotovite kaj je to? Kremšnite seveda! Kar raztopile so se v ustih... Molk je dajal znak, da je vse skupaj predobro, da bi lahko človek karkoli zraven še rekel. Za konec smo bili postreženi s kavico. Čas je prehitro minil. Počasi smo se odpravili proti voziloma, naredili še eno »gasilsko« sliko ter v mislih že snovali....«Kam pojdemo nasled-

njič?« Prijazno smo se zahvalili naši Julijani ter si pomahali ter potrobili v pozdrav. Srečno smo prispeli domov in z mislijo, kako smo lepo preživeli čas zunaj domskih zidov, sklenili, da kaj takega, morda tu ali pa kam drugod, vsekakor ponovimo.

Lavra Lužar

Letovanje ŠPADIČI

Bivalna enota Dramlje

Komaj nas je začelo greti pomladansko sonce, že smo načrtovali, kje bomo letos letovali na morju. Odločili smo se, da bomo letos skupaj s stanovalci bivalnih enot in stanovalci, ki prebivajo v domu, letovali v Špadičih pri Poreču.

Komaj smo čakali odhod avtobusa izpred bivalne enote v Dramljah. Polni načrtovanih dejavnosti in doživetij smo krenili na pot.

Na morju smo doživeli marsikaj: kopanje v morju, sprehod v Poreč, ogled zabavišnega parka- Dino park, kjer nam je

prijazno osebje omogočilo brezplačni vstop, skupno večerjo z zaposlenimi v bivalni enoti v gostišču v Špadičih. Uživali ob pogledu na morje, gretju na soncu, zraven pa slastne sadne kupe in sladoled. Uživali smo v vožnji z vlakcem v Poreč, ter v nakupovanju spominkov.

Dnevi so hitro minili in že nas je ob prihodu nazaj v Dramlje gospa Danica v gostišču pričakala z slastnim poznim kosilom.

Slavko: imeli smo se fajn, najedel sem se sladoleda, užival na večerji. Zaposleni so se potrudili, da smo imeli lep oddih.

Špela: na letovanju sem še

bom jedel lignje in pomfri. Ker mi je ostalo nekaj kun sem zadnji večer peljal Mariko na večerjo. Tudi ostale dejavnosti so mi bile všeč.

Marika: Dinozavri v parku, cirkuška predstava, najedla sem se sladoleda, pomfrija. Brankec me je povabil na večerjo.

Andrej: Vse je bilo super. Veliko smo doživeli, imeli dovolj počitka. Zaposleni so me razbremenili skrbi za ženo. Užival sem na večerji z Emico zadnji večer.

bolj doživljala sostanovalce in zaposlene. Všeč mi je bilo da smo šli na večerjo, kjer sem si lahko izbrala kaj bom jedla. Všeč mi je bilo, da smo imeli med aktivnostmi dovolj počitka.

Malči: morje, galebi. Držali smo se skupaj, uživali ob sadnih kupah, všeč mi je bil izlet v Dino park, uživala v vožnji z vlakcem. Šofer avtobusa je bil prijazen in nas varno pripeljal domov. Slabost letovanja, da je prehitro minilo.

Branko: Všeč mi je bilo, da sem si na večerji v gostišču izbral, da

Rasima: Lepo je bilo, peljala sem se z vlakcem, ni me bilo strah. V mestu sem si lahko kupila kiklico, da sem lepa.

Lojzka: bilo mi je super, uživala ob sadnih kupah v slaščičarni ob pogledu na morje. Večerja v gostilni kamor smo šli z zaposlenimi je bila odlična. Zelo so se potrudili, da so izpeljali vse aktivnosti, ki smo jih načrtovali doma.

Breda, Andrej, Lili, Mateja, Jelka in stanovalci enote Dramlje

Bivalne enote Žalec

Baloh Poldi:
»Najbolj všeč mi je bila plaža in druženje. Dogajalo se je veliko stvari in aktivnosti. Najbolj pa sem užival v partijah šnopsa.«

Kovač Franc:
»Na morju mi je bilo zelo všeč. Če bi bilo po moje, bi podal-

jšal na 10 dni. Bil sem večkrat z Majo v vodi. Peljal sem se s turističnim vlakcem v Poreč. Skupina spremljevalcev je bila super, ravno tako skupina stanovalcev. Dobro smo se razumeli in družili med sabo.«

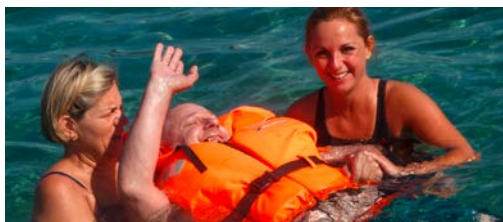
Dom Nine Pokorn

Jože Ramšak:

»Večkrat sem preveril, če je morje še vedno mokro in slano. S skupino stanovalcev in spremljevalcev sem užival. Res sem imel dopust v pravem pomenu besede. S to skupino bi si želel letovati še naslednje leto.

Koren Štefan:

» Že zelo dolgo nisem letoval na morju, saj zaradi bolezni nisem mogel. Ta želja se mi je letos uresničila. Lepo mi je bilo, ker smo se dobro razumeli in med seboj povsneli. Najbolj všeč pa mi je bilo kopanje v morju in obisk Poreča. »

Gantar Micika:

»Na morju sem se imela lepo. Veliko sem plavala in sodelovala v različnih igrakah. Pela sem tudi otrokom, ki so tam živeli. Na morju sem praznovala tudi svoj

rojstni dan. Imela sem štiri torte in dobila darilo od spremljevalcev.«

Druga skupina se je na letovanje odpravila teden dni pozneje in poleg slik, ki bodo povedale vse in še več, dodajamo še nekaj misli stanovalcev:

Rok Prevoršek
Zahvala staršem, ker so mi omogočili letovanje. Naspal sem se. Celotno skupino sem zabaval z repanjem.

Ivana Ribezl
Lepo. Skupina je bila super družba. Voda hladna. Peljala sem se s pedolinom in uživala.

Zoran Vuković
Rad sem plaval, se sončil. Hrana in pijača super. Vesel sem, ker sem se odločil za letovanje.

Rozika Škorjanc
»Fajn«

Drago Čuden
Prekrasno. Nimam besed s katerimi bi lahko povedal vse kar sem doživel. Prvič sem se peljal s pedolinom in užival. Igral sem vlogo Al Capone - ja, vse dokler me niso obrili.

Darja Spruk, Fadi Matjačič
Imava se super, uživava, se kopava in opazujeva čedne Italijane.

Nočno potovanje z vlakom v Srbijo

Potovanje v tujino (obisk sestre in brata) v Srbijo, ki me je oživilo in mi dalo novih energij za naprej v naši bivalni enoti Pod Lipco, Dobrna. To sem poiskal zase, ker spodbuja, oživlja mene in svet okoli mene.

Vrnimo se na začetek septembra 2017, ko sem organiziral to pot. Posvetoval sem se s pristojnim centrom za socialno delo, ki je prevzelo finančno skrbništvo zame, z izbranim zdravnikom in drugim strokovnim osebjem DNPG.

S seboj sem vzel dokumente: osebno izkaznico, zdravstveno izkaznico, evropsko kartico zz, zdravila, oceno tveganja, denar,

vozovnico Ljubljana – Beograd – Ljubljana.

Ob srečanju in sorodstvenih objemih ni manjkalo solz radosti. Všeč mi je bila njihova gostoljubnost, odlična kulinarika ter ogled mesta Sremska Mitrovica, kateri mi je obudil spomine na moja mladostna leta. Pustil sem srcu, da začuti vse to. Zagotovo se vrnem.

Do vlaka me je peljala Olga Flis s svojo limuzino.

Po vrnitvi v bivalno enoto sem čutil zadovoljstvo, radost, veselje in topel sprejem.

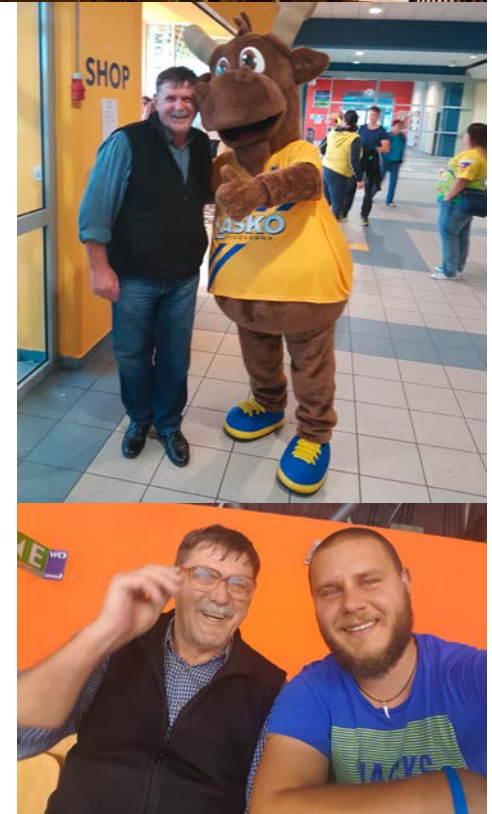
Milutin Stanišić

Ogled tekme v dvorani Zlatorog

Jože – stanovalec enote Zarja in Jernej – zaposlen na enoti, sva si 6.9.2017 ogledala rokometno tekmo v dvorani Zlatorog Celje med kluboma Celje Pivovarna Laško in Meshkov Brest iz Belorusije. Malce naju je »grabila navijaška mrzlica«, zato sva tu pa tam izustila tudi kakšen navijaški: »Dajmo Slovenci«. Tekma je bila vseskozi napeta in končni rezultat žal ni bil našemu klubu pisan na kožo. Kljub temu sva v ogledu, navijanju, fotografiranju uživala in upava, da še kdaj ponovimo, morda v večjem številu.

Jernej Skornšek, Jože Ramšak

Stran za poezijo

Nocoj
Noč pokaže se nocoj,
to je zame tvoj pogoj,
podobno je približano stvarjem,
katerim črna barva je pomen.
Okrog mene se planet vrti,
zaradi svojih problemov in skrbi,
kot vihar v notranjosti,
sposoben dež pade iz stvarnosti.
S pesmijo začne se dan,
ples mi pravi, da odidem stran,
v okrogli steni vidim njo,
pobarvan tečaj s tvojo dlanjo.
Z masko sem prekrit,
pred teboj za vedno skrit,
ti si bolezen jaz sem zdrav,
s tabo srečen sem postal.
Ti si voda jaz požar,
ti si mlada jaz sem star.
Ti si hladna, jaz sem vroč,
ti si blizu jaz sem daleč proč.
Ti si telo jaz sem tvoja duša,
Jaz sem dež, ko ti si suša.
Solza si, ko jaz se jočem
Ti me nočeš jaz te hočem.
Jaz sem resnica, ko ti se lažeš,
Jaz sem razlog, ko ti ukažeš.
Bodi kraljica jaz sem sluga,
Jaz sem isti, ti si druga.
Strah me je, ko sem vesel,
Ti si vse, kar sem želel.
Tvoji ukazi so moje želje,
Jaz sem žalost, ti veselje.

Mirsad Smajić 2017
Mirsad Smajić

Izpod naših rok

Tokrat se v tej rubriki predstavlja stanovalka enote Slavček, ga. Marjana Goršek. Obliko zaposlitve in sprostitev je gospa našla v barvanju mandal in fotografije spodaj naj povedo, kako uspešna je pri tem.

Družili pa smo se tudi stanovalci in zaposleni. Sprostitev smo našli v izdelavi hišk iz gline. Slike naj povedo, kako nam je šlo

Zgodbe, ki jih piše življenje

Smo kvalitetna družba ali ne?!

Se rojevajo nova življenja v moški in ženski spol. V otroštvu se na podlagi starševstva izoblikujejo v dobrega ali slabega človeka. V otroštvu dozorevajo, se rodijo različne otroške igre, prestopijo prag šole in s svojo razvojno stopnjo zrastejo v dobrega ali slabšega šolarja. Po končanem šolanju, ki so si ga sami izbrali pa postanejo dobri ali slabi strokovnjaki, ki služijo družbi, dobro ali pa slabo.

Tako se na življenjskih izkušnjah, spremenijo, v dobrega ali slabega človeka. Ki dela pošteno, ali pa krade družbi, tisto do česar ne more priti po človeški poštenosti. Po nekaj letih dela v delovni organizaciji, povzamejo vse tisto kar je dobrega ali slabega. Tako se dogajajo črne korupcije, samo za preživetje in si skujejo prostor pod soncem, ki pa sije za vse enako. Po vseh dogodkih in posegih v to ali ono, se vprašamo, ali smo kvalitetni ali ne. Če pogledamo v zgodovino bomo videli našo karakteristiko, ki govori in se kaže v sami resnici posameznikov ali celote...

Zvonko Zupančič

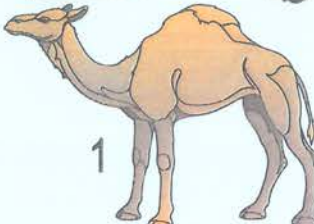

Stran za zabavo

 1
 4
 7
 3
 5
 6
 8
 2

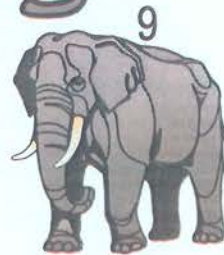
SESTAVIL DREGA RHTAR	1	LEPO VEDENJE	TEKMO- VALEC V VELE- SLALOMU	ALJA TKAČEV	VELIKA VALJASTA, TREBU- ŠASTA POSODA Z DNO NA OBEH KONCII EMA STARC	2	OKENSKO KRILLO	DANI ALVES
3								
VELIKA OPLETENA TREBUŠA- ŠTA STEK- LENICA								
NEMŠKA JOKALKA DAGOVER				SPANEC KUBANSKI PRED- SEDNIK CASTRO				HITER KONJSKI TEN
ANGLESKA PLOŠČIN- SKA MERA					JUO			
ŠVEDSKA VLADAR- SKA ROOBINA					PIANIST BERTON- CELI KRAČ- LJIVEC			
4	ESTONSKI OPERNI PEVEC (GEORG)	IZDELOVA- LEC LUTK UČBENIK ZA JEZONOVNI POUK						
						JVERNA PLOŠČA	5	AMERIŠKA PEVKA GRANDE
TANKA MREŽASTA TKANINA ZA ZAVES				STRUPENO IGLASTO DREVO LANENO PREDIVO				
6					VARNIŠKI SPOJ			
JAPONŠKA ISKALKA SKOLJCHV DISENOV POLJAV PRI GORENJIU, SPREMLJEVALEC GONJA					IT, NAFTHNI KONCERN NEKODANJA HOLAND, JADRANICA			
7								
SAHNOVSKA ZMAGOB				SKUPINA LJUDSTEVI V GANI				
				8				

 5
 2
 4

 1
 3
 11

Imena živali vpiši v lik tako, kot kažejo številke. In kaj dobiš v poljih s krogi?

1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

 10
 8
 6
 7
 9

23

Zadnja stran za to in ono

Živali v naravi in njihova tekma

Kakor sonce vzide, tako tudi zaide in dan se sprevrže v temo. Tako je vsakih 24 ur in na zemlji se dogaja čuda stvari. To občutijo tudi živali, ki se gibljejo po tej lepi zemlji. Tukaj so štirinožci, kakor tudi dvonožci in tudi ptice zavzemajo svoj položaj. Se tu vmeša človek, ki opazuje in analizira svet živali, tudi kaj lepega opazi, ter posname na kamero ali poslika na fotoaparat. Tako to zabeleži... kakor se orel z višine spusti do nižine in že je tu plen zajec, ki po zemlji skače in si išče hrano. Vendar vse zaman, kajti orel je hitrejši in ta zajčev lov dobi, ter ga v zalogaj spremeni.

Tu je tudi mačka, ki si je miš

ogledala, ji sledi in pred miško luknjo jo zaloti. Ta igra je res lepa, ko miška mački v gobčku konča, ter mačka se še z miško malo poigra, preden si jo za obed privoščiči, si miško v gobčku usloči.

Omeniti velja še lisico, ki si petelina za obed je vzela, ga prelisičila, ter si za kosilo privoščila, da bila je vsa vesela.

O živalih v naravi lahko bi še razglabljali, a to je samo utrinek od celote, ki se poraja na zemlji. In temu ni konca ne kraja...

Zvonko Zupančič

Pri nastanku Svetlobe sodelujejo:

Uredniški odbor:
stanovalci in zaposleni – avtorji prispevkov
prispevki so avtetični

Izgled:
A.Lipar, M. Ljubek

Avtorji fotografij:
M. Tisel (arhiv doma)

Izdal:
DOM NINE POKORN – Grmovje
Pernovo 4/a, Žalec

Naklada: 200 izvodov
September 2017

Odgovarja Tomaž Lenart, direktor

Oblikovanje:
Uroš Čanžek s.p.
Grafično oblikovanje in fotografiranje porok
Tisk:
Atelje 64 d.o.o.

